

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความมั่นคงทางครอบครัวของกลุ่มแรงงานในจังหวัดสมุทรปราการมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม ภาคพาณิชยกรรม และภาคบริการ โดยภาคอุตสาหกรรมเป็นแรงงานจากโรงงานผลิตเครื่องไฟฟ้า สิ่งทอและอาหาร ภาคพาณิชยกรรมเป็นแรงงานในห้างร้านต่าง ๆ และภาคบริการเป็นแรงงานในร้านอาหาร พนักงานรักษาความปลอดภัย และรักษาความสะอาด

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ กำหนดจากตารางการสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 38) ที่กำหนดจำนวนตัวอย่างสำหรับกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร ที่ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 5% เท่ากับ 369 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกแก่แรงงานในสถานประกอบการต่าง ๆ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม ห้างสรรพสินค้า ร้านค้า ร้านอาหาร สถาบันการศึกษา (แรงงานภาคบริการ) ฯลฯ จำนวน 370 ชุด ดำเนินการภายในเดือน พฤศจิกายน 2540 ได้แบบสอบถามทั้งสิ้น 350 ชุด มีแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ 17 ชุด ได้แบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ 333 ชุด

3. เครื่องมือใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบวัด แบ่งออกเป็น 7 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ ความพอเพียงของรายได้ และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความสัมพันธ์ในครอบครัว มีข้อคำถาม 15 ข้อ เพื่อสอบถามการมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว เช่น การสังเกตเห็นความไม่สบายใจ การหลีกเลี่ยงการกระ

ทบกระทั่ง การพยายามเข้าใจเมื่ออีกฝ่ายมีข้อผิดพลาด ฯลฯ โดยวัดระดับความสัมพันธ์ 4 ระดับ คือ มาก มากพอควร ปานกลาง และน้อย มีระดับคะแนน 1 - 4 คะแนน ช่วงคะแนนที่เป็นไปได้ในการวัดความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงมีค่าอยู่ระหว่าง 15 - 60 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูลูกแบบให้ความรัก เป็นแบบวัดการแสดงซึ่งความรัก ที่ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงต่อลูกจำนวน 10 ข้อ เช่น การแสดงให้ลูกรู้ว่ารัก การพูดคุยกันลูกฉันท์เพื่อน การร่วมกิจกรรมกับลูกเสมอ การดูแลเอาใจใส่สุขทุกข์ของลูก การแสดงให้ลูกรู้ว่าคนภูมิใจ ฯลฯ โดยวัดระดับการเลี้ยงดูเป็น 4 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ไม่จริง มีระดับคะแนน 1 - 4 คะแนน ช่วงคะแนนที่เป็นไปได้ในการวัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กโดยความรักจึงมีค่าระหว่าง 10 คะแนน - 40 คะแนน (ดัดแปลงจากแบบวัดของ งามตา วนิันทานนท์)

ตอนที่ 4 แบบวัดการใช้เวลาในครอบครัว เป็นแบบวัดระดับการใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับครอบครัว จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ การมีเวลาพบกันทุกวัน การพูดคุยกันทุกครั้งที่พบกัน การพบกันพร้อมหน้าในเวลาอาหารเย็น การเดินทางไปทำงานพร้อมกัน การใช้เวลาในวันหยุดพร้อมกัน การสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงทั้งทางดีและไม่ดีของสมาชิกในครอบครัวเวลาได้อยู่ร่วมกัน ฯลฯ โดยวัดระดับการใช้เวลาเป็น 4 ระดับ คือ มาก มากพอควร ปานกลาง น้อย มีระดับคะแนน 1 - 4 คะแนน ช่วงคะแนนที่เป็นไปได้ในการวัดการใช้เวลาในครอบครัวจึงมีค่าระหว่าง 13 คะแนน - 52 คะแนน

ตอนที่ 5 แบบวัดทัศนคติต่อตนเอง เป็นแบบวัดความคิดเห็นที่มีต่อตนเอง จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ การเป็นที่พึ่งพาของครอบครัว การเป็นคนมีคุณค่า การประสบความสำเร็จ ฯลฯ โดยวัดระดับความคิดเห็นต่อตนเองเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีระดับคะแนน 1 - 4 คะแนน ช่วงคะแนนที่เป็นไปได้ในการวัดทัศนคติต่อตนเองจึงมีค่าระหว่าง 10 คะแนน - 40 คะแนน (ดัดแปลงจากแบบวัดทัศนคติต่อตนเองของ งามตา วนิันทานนท์)

ตอนที่ 6 แบบวัดสุขภาพจิต เป็นแบบวัดความรู้สึกรู้สึกของตนเอง มีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ การรู้สึกว่าเป็นคนตื่นเต้นง่าย การรู้สึกว่าเป็นคนสนใจอะไรไม่ได้นาน การมีเรื่องกวนใจเสมอ ฯลฯ โดยวัดระดับสุขภาพจิต 4 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ไม่จริง มีระดับคะแนน 1 - 4 คะแนน ช่วงคะแนนที่เป็นไปได้ในการวัดสุขภาพจิตจึงมีค่าระหว่าง 15 คะแนน - 60 คะแนน โดยผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยระดับสุขภาพจิตสูง หมายถึงผู้นั้นเป็นผู้มีความไม่ปกติทางจิตสูง ส่วนผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำ จะเป็นผู้มีปัญหาสุขภาพจิตน้อยกว่า (ดัดแปลงจากแบบวัดสุขภาพจิตของ งามตา วนิันทานนท์)

ตอนที่ 7 แบบวัดระดับความมั่นคงในครอบครัว เป็นแบบวัดความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีต่อครอบครัว มีข้อคำถาม 15 ข้อ ได้แก่ การรักครอบครัว

การซื้อสัตย์ต่อครอบครัว ความมั่นใจในความซื่อสัตย์ของครอบครัวที่มีต่อตนเอง การระงับความโกรธ การเสียสละความสุข การหลีกเลี่ยงการหาความสุขใส่ตนเองเพียงคนเดียว ฯลฯ โดยวัดระดับความมั่นคงในครอบครัว 4 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย ระดับคะแนน 1 - 4 คะแนน ช่วงคะแนนที่เป็นไปได้ในการวัดความมั่นคงในครอบครัวจึงมีค่าระหว่าง 15 คะแนน - 60 คะแนน

แบบวัดทั้ง 6 ตอน เมื่อทำการเก็บข้อมูลและได้นำมาทำการวัดค่าความเชื่อมั่น ผลปรากฏดังนี้

แบบวัดความสัมพันธ์ในครอบครัว	ระดับความเชื่อมั่น	.8374
แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก	ระดับความเชื่อมั่น	.8074
แบบวัดการใช้เวลาในครอบครัว	ระดับความเชื่อมั่น	.8473
แบบวัดทัศนคติต่อตนเอง	ระดับความเชื่อมั่น	.7641
แบบวัดสุขภาพจิต	ระดับความเชื่อมั่น	.8521
แบบวัดระดับความมั่นคงในครอบครัว	ระดับความเชื่อมั่น	.8789

จากระดับความเชื่อมั่นที่ปรากฏ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติต่าง ๆ ต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ใช้สถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

4.2 สถิติวิเคราะห์เพื่อการหาความสัมพันธ์เปรียบเทียบได้แก่ การวิเคราะห์ตารางไขว้

(Cross tabulation) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Oneway Analysis of Variance) การวิเคราะห์ค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)